

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ

ΕΤΟΣ ΚΣΤ'.

ΑΡΙΘ. — 5

ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ 4 ΦΕΒΟΥΑΡΙΟΥ 1906

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΗ

Καθ' ὅλον τὸ ὄθωμαν. κράτος μετ' ἑτά αργ. 5
διὰ τὸν κατώτερον κλήρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῇ ἑξωτερικῇ φράγῃ χρυσᾷ 25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Κολωνίας ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ (πρόεδρος)
† Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ (ταμίας)
† Ὁ ἀρχιεραμ. τῆς ἱερᾶς Συνόδου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Ἐπίτιμος διευθυντὴς καὶ συντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

Τὸ παρὸν φύλλον τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» ἐκδίδεται σαββάτῳ, ἀντὶ παρασκευῆς· οὕτω καὶ τὸ προσεχὲς ἐκδοθήσεται, εἰς 16 μάλιστα σελίδας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐκκλησιαστικά χρονικά (Ἐκκλησία Ρωσσίας, τὰ περὶ τοπικῆς Συνόδου, τὰ περὶ Γεωργίας) — Ἀνωφελεῖς ἀγῶνες (Γράμματα εἰς Βέρροιν) — Ἐπίγραμμα εἰς Ἰορδάνην Καρολίδην — Νεκρολογία: Πολύκαρπος μητροπολίτης Βάρνης — Δικαστικά ἀγγελίαι.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Πατριαρχικὴ καὶ συνοδικὴ λειτουργία. — Ἡ ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν πατριαρχικὴ καὶ συνοδικὴ λειτουργία, ἡ ἀπὸ τεσσαρακονταετίας καθιερωθεῖσα, ἐγένετο τῇ δευτέρῳ, 30 λήξαντος, ἐν τῷ σептῷ πατριαρχικῷ ναῷ, παρόντος πλήθους εὐσεβῶν, ἐν οἷς καὶ οἱ καθηγηταὶ καὶ μαθηταὶ τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς. Τῇ Α. Θ. Π. τῷ οἰκουμένικῳ πατριάρχῃ συνελευτούργησαν οἱ σεβασμ. συνοδικοὶ μητροπολίται Κυζίκου, Νικομηδείας, Πισιδείας, Τραπεζούντος, Χίου, Σισανίου, Δρυϊνουπόλεως καὶ Βελλὰς,

ἐμνημονεύθησαν δ' ἐν τῇ Μεγάλῃ Εἰσόδῳ τὰ ὀνόματα τῶν ἱδρυσάντων, ἀνανεωσάντων καὶ προστατευσάντων τὴν μεγαλὸν σχολὴν καὶ τὰ τῶν διδασκάλων καὶ μαθητῶν αὐτῆς, ὡς καὶ οἱ ζῶντες διδάσκαλοι, ἑφοροὶ, μαθηταὶ, εὐεργέται καὶ συνδρομῆται αὐτῆς. Ἐν δὲ τῇ μεγάλῃ τῆς Σχολῆς αἰθούσῃ, κατὰ τὰ ἀπὸ τινῶν ἐτῶν εἰθισμένα, ἀνελθόντος τοῦ παναγιωτάτου οἰκουμένου πατριάρχου, τινῶν ἐκ τῶν σύνιερουργησάντων ἀρχιερέων, τῶν διδασκάλων καὶ μαθητῶν καὶ λογίας ὁμνύσεως, τὸν πανηγυρικὸν ἀπήγγειλεν ὁ κατὰ τὸ διανυόμενον ἔτος τοῦτο γραμματεὺς τῆς Σχολῆς ἐλλόγ. καθηγητῆς τῆς Ἱστορίας καὶ τῆς Γεωγραφίας κ. Β. Α. Μυστακίδης. — Τὸν λόγον τοῦτον καταδεικνύοντα τὸ πολυμαθὲς καὶ φερέπονον τοῦ κ. Μυστακίδου, τοῦ καὶ πρὸ δωδεκαετίας τακτικοῦ συντάκτου τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» διατελέσαντος, ἀρχόμεθα δημοσιεύοντες ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἡμῶν τεύχους.

Μητρόπολις Ἡρακλείας. — Ἐξετυπώθη ἄρτι ὁ Κανονισμὸς τῆς ἑλληνικῆς ὀρθοδόξου κοινότητος Παιδεστοῦ, καταλαμβάνων 68 σελίδας μετὰ τῶν προσαρτημάτων αὐτοῦ, καὶ περιέχων

166 ἄρθρα ἐν συνόλῳ. Ὁ κανονισμὸς καθορίζει τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα τῶν κοινοτικῶν σωματείων, δημογεροντίας, μητροπολιτικῶν δικαστηρίων, ἐφορίας σχολείων, κτηματικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐπιτροπῶν τῶν ἱερῶν ναῶν, ἐν παραρτήμασι δὲ περὶ σχολείων, διδασκάλων καὶ μαθητῶν καὶ περὶ νεκροταφείου. Ὁ κανονισμὸς ἐπεκυρώθη ὑπὸ τῶν δημογερόντων καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς κοινότητος Ραιδεστοῦ τῇ 18 μαρτίου 1905, κατόπι δὲ περιεβλήθη τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἔγκρισιν. Ἐπονται ταύτῃ οἱ ἐν παραρτήμασιν ἴδιοι κανονισμοί.

Μητρόπολις Ἰωαννίνων. — Ἐπὶ ταῖς ἀρξαμέναις ἀπὸ δύο ἐβδομάδων κοσμικαῖς διαχύσεσιν, αἵτινες πολλάκις ὑπερπηδῶσι τὰ ὅρια τῆς εὐσχημοσύνης καὶ τῆς εὐπρεπείας, ὁ σεβασμ. μητροπολίτης Ἰωαννίνων κ. Σωφρόνιος ἀπέλυσε ποιμαντικὴν ἐγκύκλιον, ἀναγνωσθεῖσαν ἐν τοῖς ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ ναοῖς, ἐπέβαλε δὲ καὶ τοῖς ἱεροκλήρυσιν ἵνα τὴν δέουσαν πρὸς τοὺς ὀρθοδόξους ποιούμενοι κατήχησιν, διασαφηνίζωσι τὴν ἐγκύκλιον ταύτην. Μανθάνομεν δ' ἀπὸ γράμματος ἐξ Ἰωαννίνων ὅτι ἀρχιερατικαὶ νουθεσίαι καὶ παραινήσεις ἐπ' αἰμῶνος συνετέλεσάν πως εἰς τὴν μετρίαν τῶν κατὰ τὰς ἀπόκρεω γινομένων ἀσυνεσιῶν, οὐ πρεπουσῶν ὀρθοδόξοις.

Ὁρφανοτροφεῖον Θηλέων. — Χθὲς ἡ Α. Θ. Π. σὺν τῷ σεβασμ. μητροπολίτῃ Τραπεζοῦντος, μετὰ καὶ τῶν ἀξιολύμων υἱῶν τοῦ αἰμυνήστου Συμεὼν Σινιόσογλου καὶ τοῦ ταμίου τῶν Πατριαρχείων κ. Σ. Παπαδάκη μετέβη πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ ἐν τῇ νησίδι Πρώτῃ Ὁρφανοτροφείου τῶν Θηλέων. Ἐποπεύσας τὰς ἐπισπευδομένας ἐν τῷ καταστήματι ἐργασίας, ἔδωκε τρισάγιον ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ ἀοιδίου κτίτορος τοῦ Ὁρφανοτροφείου Συμεὼν, ἐπεσκέψατο δὲ κατ' οἶκον καὶ τὸν ἐορτάζοντα κ. Παπαδάκην.

Φιλόπτωχος Ἀδελφότης Φαναρίου. — Τῇ κυριακῇ (29 λήξαντος) ἡ ἐν Φαναρίῳ Φιλόπτωχος Ἀδελφότης ἤγε τὴν ἀναβληθεῖσαν ἐπέτειον πανήγυριν αὐτῆς, ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Πατρ. Ἀστικῆς Σχολῆς Μαρασλῇ, μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς θείας λειτουργίας. Τῆς φιλοπτώχου ὁμηγύρεως προΐστατο ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης σὺν τοῖς σεβασμ. συννοδικοῖς μητροπολίταις Πισιδείας Χίου καὶ Δρυϊνουπόλεως καὶ τῇ ἐξοχ. πρεσβευτῇ τῆς Ἑλλάδος μετὰ καὶ τῆς

εὐγενεστάτης αὐτοῦ συζύγου, τὴν λογοδοσίαν τῶν κατὰ τὸ τρίτον ἔτος πεπραγμένων ἀνέγνω ὁ ἀντιπρόεδρος κ. Ἰ. Τζεράχογλου, ἱατρὸς, μεθ' ὃν ὁ ἕτερος τῶν ἀντιπροέδρων κ. Χρ. Μισαπλίδης ἀπήγγειλε ποῖνμα συγκινητικώτατον, κατὰλληλον τῇ περιστάσει. Ὁ προεξάρχων τῆς σεμνῆς τελετῆς παναγιώτατος οἰκουμενικὸς πατριάρχης, ἐπαινέσας δημοσίᾳ τὸ τῆς Ἀδελφότητος ἔργον, νύλλογνσε τοὺς ἐργάτας τοῦ ἀγαθοῦ, ὃν τὸ ἔργον, ὡς ἐπιτελεῖται, δέον νὰ ἐφελκύσῃ τὰς συμπαθείας καὶ τὴν ὑποστήριξιν πάντων τῶν δυναμένων. Ἐκτιμῶσα τὸν τῆς Ἀδελφότητος σκοπὸν ἡ εὐγενεστάτη σύζυγος τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος προσήνεγκε πεντάλιρον ἔσανον, ὃς εὐχόμεθα νὰ κατασταθῇ ἀπαρχὴ γενναίων ἐράνων. — Ἡ Φιλόπτωχος Ἀδελφότης Φαναρίου συνιστᾷ νῦν ἐργαστήριον, ἐν ᾧ θέλουσιν ἐργάζεσθαι γυναῖκες ἄποροι, ὡς ἐν Σταυροδρομίῳ καὶ ἐν ἑτέροις ἑλλ. κοινότησι γίνεται. Ὑπὲρ τοῦ ταμείου τῆς Ἀδελφότητος προορίζεται καὶ τὸ προῖδον ἐκ τῆς πωλήσεως τοῦ ποιήματος τοῦ κ. Χρ. Μισαπλίδου ποσόν.

Μονὴ Ἀγίας Ἀναστασίας. — Ἀφίκετο εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν ὁ ἐκ τῶν μοναχῶν τῆς ἱερᾶς σταυροπηγιακῆς μονῆς τῆς ἁγίας Ἀναστασίας, παρὰ τὴν Γαλάτισταν πανοσ. ἱερομόναχος κ. Νεόφυτος κομίζων τὰ ὑπὸ τῆς Μοναστηριακῆς Ἐπιτροπῆς ζητηθέντα ἔγγραφα καὶ κώδικας σχετικὰ πρὸς τὰ ὑπέρογκα χρέη τῆς μονῆς ταύτης.

Μοναστηριακὴ ἐπιτροπὴ. — Ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ σεβασμιωτάτου μητροπολίτου Κολωνίας κ. Πολυκάρπου συνήλθε χθὲς ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ἡ Μοναστηριακὴ ἐπιτροπὴ εἰς τακτικὴν συνεδρίαν καὶ ἡσχολήθη μέχρι προκεχωρηκυίας ὥρας περὶ ζητήματα ἐξελεγκτικὰ τῆς μονῆς Σουμελᾶ, χρεωλογικὰ δὲ τῆς Φαρμακολυτρίας, πακτωτικὰ Γκούρας καὶ Πάτμου, διοικητικὰ τῆς Σκήτης Βερροίας, παντοῖα τῶν μονῶν Ραγίου καὶ Πελεκητῆς, καὶ προσέτι περὶ ἐσωτερικὰ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ἀφορῶντα.

Ἅγιον Ὅρος. — Ἐπίτροποι τῆς ἱερᾶς τῶν Ἰδίων μονῆς ἀνεδείχθησαν, διὰ τὸ παρὸν ἔτος, οἱ πανοσιώτατοι προηγούμενοι Α' ὁ κ. Νεόφυτος καὶ Β' ὁ κ. Εὐδόκιμος ἀντιπρόσωπος ἐν Καριαῖς ὁ πανοσ. προηγούμενος κ. Κύριλλος. — Ἀπεβίωσε τῇ 7 τοῦ μηνὸς ἰανουαρίου ὁ ἀπὸ τετραμηνίας περίπου πάσχων ἐξ ἡμιπληγίας πρῶν ἡ-

γούμενος τῆς ἱερᾶς μονῆς Κασταμονίτου ἱερομόναχος Ἀνανίας, ὃς ἔνεκα τῆς ἀνιάτου καταστάσεως αὐτοῦ, κατ' ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος δεκεμβρίου ὑπέβαλε παραίτησιν· ἀντ' αὐτοῦ δ' ἐξελέγη ὁ πανοσ. ἱερομόναχος κ. Συμεών, οὗ ἡ νεονομισμένη ἐγκαθίδρυσις ἐγένετο ἐν τῇ μονῇ τῇ 18 δεκεμβρίου.

Εκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια. — Τὸ ἕκτον τεῦχος (δεκεμβρίου) τοῦ Β' ἔτους τῆς «Νέας Σιών» ἐπισήμου ὀργάνου τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων, μνησίαν ποιοῦμενον τῆς συμπληρώσεως εἰκοσιπενταετίας ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς ἡμετέρας «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας», ὁμολογεῖ τὴν χρησιμότητα τῆς ὑπ' αὐτῆς μέχρι τοῦδε δημοσιευθείσης ὕλης καὶ τῶν ἱστορικῶν διατριβῶν τοῦ νῦν συντάκτου αὐτῆς.

Πατριαρχικαὶ εὐχαί. — Ἐκ μέρους τῆς Α.Θ.Π. τῷ πρεσβυτέρῳ ἀντιπρεσβυτέρῳ ὁ πανοσιολ. Μ. ἀρχιεπίσκοπος μετὰ τοῦ Α' γρχμ. κ. τῶν Δ. Ἐθν. Μ. Συμβουλίου τὸν ἐξ. γενικὸν πρόξενον τῆς Αὐστρουγγαρίας κ. Α. Ζαφάροβιτς, ἐπισκεψάμενον τῇ προτεράτῃ τὸν παναγ. οἰκουμενικὸν πατριάρχην ἐπὶ τῇ ἐκ τῆς ἡμετέρας πόλεως ἀναχωρήσει αὐτοῦ.

Ὀνομαστικαὶ ἐορταί. — Ληθές, ἐπὶ τῇ μνήμῃ Συμεών τοῦ θεοδόχου, ἡ Α.Θ.Π. ἡύξατο τὰ δέοντα τῷ τῇ ὀνομαστικῇ αὐτοῦ ἐορτῇ ἄγοντι τὰ μὲν τῶν Πατριαρχείων κ. Συμεών Πατριάρχῃ, κατελθόντι καὶ ἐν ἡμέρᾳ τοιαύτῃ εἰς τὸ γραφεῖον αὐτοῦ, ἐν ᾧ ἀπὸ τεσσαράκοντα τριῶν ἐτῶν μετὰ περισσῆς φιλοπονίας εὐόρκως ἐργάζεται.

Δωρεαὶ βιβλίων. — Ὑπὸ τοῦ ἐλλογιμ. καθηγητοῦ τῆς ἐν Πετροπόλει θεολογικῆς ἀκαδημίας καὶ διευθυντοῦ τοῦ περιοδικοῦ αὐτῆς κ. Νικολάου Γλουβουκόφσκη ὑπεβλήθησαν ἑκτῶς τῇ Α.Θ.Π. τῷ οἰκουμ. πατριάρχῃ, τυχόντα τῶν πατριαρχικῶν εὐλογιῶν καὶ εὐχῶν αὐτοῦ, τὰ ἐξῆς τρία σπουδαιότατα πονήματα τοῦ ἐλλογιμωτάτου δωρητοῦ 1) ὁ ἕκτος τόμος τοῦ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν αὐτοῦ ἐκδιδόμενου Ἑγκυκλοπαιδικοῦ Λεξικοῦ τῆς θεολογίας, περιέχων τὸ στοιχεῖον Ἰ(ὠτα), καὶ σὺν ἄλλοις βιογραφίαις καὶ προσωπογράφημα τοῦ παναγιωτάτου οἰκουμ. πατριάρχου· 2) Τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀποστόλου Παύλου κατὰ τὴν καταγωγὴν καὶ τὴν οὐσίαν αὐτοῦ (ἦτοι ὁ Α' τόμος συγγραφῆς ἐκτενοῦς περιλαμβάνων 888 μεγάλας σελίδας) — 3) Τὸ Εὐαγγέλιον τῆς χριστιανικῆς ἐλευθερίας ἐν τῇ πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῇ τοῦ ἀποστόλου Παύλου.

Ἐπισκέψεις. — Τῷ σαββάτῳ ἐπισκεψάμενος τὴν Α.Θ.Π. ὁ ἐνδοξ. Ἀλέξ. Σινιόσογλους ἐφέντης ἡγχαρίστησεν ἐπὶ ταῖς ἀπονεμηθείσαις ὑπὸ τῆς Μ. Ἐκκλησίας τῷ χειμνήστῳ αὐτοῦ πατρὶ Συμεὼν κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς κηδείας καὶ τῆς ταφῆς τιμαῖς — τῇ τετάρτῃ δὲ τὴν Α.Θ.Π. ἐπισκέψατο, ἐπὶ τῇ ἐκ τῆς ἡμετέρας πόλεως ἀναχωρήσει, ὁ ἐξοχ. πρεσβευτὴς τῆς Σερβίας κ. Γ. Σήμιτς.

Περιοδευνταί. — Κληθεὶς παρὰ τῷ προῖσταμένῳ αὐτοῦ σεβασμ. μητροπολίτῃ Ἐφέσου ὁ θεοφιλ. ἐπισκοπος Εἰρηνοῦπόλεως κ. Ἀρσένιος ἀνέλαβε μετὰ φιλοπονίας καὶ ζήλου τὰ σπουδαῖα καθήκοντα τῆς νέας αὐτοῦ ταύτης θέσεως, εἰς ἣν προήγαγεν αὐτὸν ὁ κυριάρχης μητροπολίτης, δαίγμα νέον τῆς πρὸς αὐτὸν ἐκτιμῆσεως αὐτοῦ παρσχόμενος.

Ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες. — Ἀπεστάλη ἡμῖν ἐκ Κύπρου τὸ πρῶτον τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ «Ζήνωνος», δεκαπενθημέρου φιλολογικῆς, ἐπιστημονικῆς καὶ ἐμπορικῆς ἐπιθεωρήσεως. Ἐκδότης ἀναγράφεται ὁ ἐλλογιμὸς καθηγητὴς κ. Ν. Καταλάνος. Συνδρομὴ τοῦ περιοδικοῦ διὰ τὸ ἐξωτερικὸν 12 σελίνια. Σελίδες ἐκάστου τεύχους 32 εἰς ὄγδον. Ὡς σύμβολον αὐτοῦ φέρει τὸ τοῦ φιλοσόφου Ζήνωνος «ὁμολογουμένως τῇ φύσει ζῆν, ὅπερ ἐστὶ κατ' ἀρετὴν ζῆν». Εὐχόμεθα ἐπιτυχίαν τῷ ἐκδότῃ τοῦ «Ζήνωνος», ἀξίου ὑποστηρίξεως ὑπὸ τῶν διεσπαρμένων ἀπανταχοῦ κυρίων.

Φιλογενεῖς πράξεις. — Ἐκ τῶν ἐφημερίδων τῆς Σάμου μαθητόμενον ὅτι ὁ ἀξιότιμος κ. Ἀλέξανδρος Πασχάλης, κινούμενος ὑπὸ ζήλου φιλαρχαίου, ἀνέλαβε τὴν ἐξ ἰδίων οἰκοδομὴν καταστήματος Μουσείου καὶ Βιβλιοθήκης ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς ἡγεμονίας Σάμου, δι' ἣν ἐξοδευθήσονται περὶ τὰς 2000 λιρῶν. Ὁ ἡγεμὼν ἡγχαρίστησεν αὐτῷ ἐπὶ πράξει πραγματικῶς ἀξιεπαίνῳ, ἥς εὐχόμεθα νὰ ἀναφανῶσι μιμηταὶ καὶ ἄλλαχοῦ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῆς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΣΙΑΣ

Ἡ σύγκλησις τῆς τοπικῆς Συνόδου (καθ' ἣν γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Μόσχας ἀπὸ 20 ἰανουαρίου) περὶ ἧς πέρυσιν ἐγράψαμεν ἐπανειλημμένως, ἀπασχολεῖ τὴν ὀρθόδοξον ἐν Ρωσσίᾳ κοινωνίαν, ἰδίως δὲ τὴν ἐν Μόσχᾳ, καὶ γίνεται μελέτης σοβαρᾶς ἀντικείμενον παρὰ πολλοῖς τῶν λογίων ἐμπνεομένων ἐκ τῆς ἀρχῆς, ὅτι δέον νὰ ἐνισχυθῇ ἡ πνευματικὴ ἀρχή, ὡς δύναμις ἀντίρροπος τῆς συγχρόνως διενεργουμένης πολιτικῆς μεταρ-

ρυθμίσεως, πρὸς ἣν οὐχὶ μετὰ πολλῆς αἰσιοδοξίας ἀποβλέπει τὸ μοναρχικόν (ὡς ἐαυτὸ ἀποκαλεῖ) ἢ συντηρητικὸν κόμμα. «Ἡ σύγκλησις τῆς τοπικῆς Συνόδου παρίσταται νῦν ἐν Ρωσσίᾳ ἐν τῷ νῷ τῶν συντηρητικῶν ὡς ἡ μόνη ἀγκυρὰ περισώσεως τῶν πατρίων καὶ τὸ μόνον ἀρραγὲς ἔρεισμα εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς καινοτόμου πολιτικῆς τῶν φιλελευθέρων, ἐν ᾗ οἱ ἀντιφρονούντες συντηρητικοὶ διορῶσι τὸν ὄλεθρον τῆς πατρίδος αὐτῶν.

ὑπὸ τὴν ἐποψὴν ταύτην οὐχὶ ἄμοιρος σπουδαϊότητος ἦν ἡ γενομένη πρό τινας ἐν ἐπιλέκτῳ ὁμηγύρει ἐπιστημόνων καὶ λογίων καὶ καθηγητῶν τοῦ πανεπιστημίου τῆς Μόσχας καὶ διαπρεπῶν μελῶν τῆς αὐτοῦ κοινωνίας ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων διέλεξις ἀνδρὸς δικακεκριμένου καὶ λογιωτάτου, τοῦ κ. Λέοντος Ν. Τυχομύρωβ, γνωστοῦ συγγραφέως καὶ ἀρχισυντάκτου τῆς ἡμεπισήμου μεγάλης συντηρητικῆς ἐφημερίδος «Μοσκόβικα Βεδμόστι» (Εἰδήσεις τῆς Μόσχας)—τὴν ἐφημερίδα ταύτην διηύθυνον, ὡς γνωστὸν, ἄλλοτε οἱ περιβόητοι Ἀξάκωφ καὶ Κετκώφ—Εἰς τὴν διέλεξιν ταύτην, γενομένην τῇ 13 ἰανουαρίου, ὁ δικακεκριμένος δημοσιογράφος ἐκάλεσε καὶ τὸν ἐν Μόσχᾳ πανοσιολογ. ἀρχιμκνδρίτην κ. Ἰάκωβον, ἡγούμενον τοῦ Μετοχίου τοῦ πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, διὰ φιλόφρονος ἐπιστολῆς, ἐν ᾗ γράφει σὺν ἄλλοις «πολὺ ἐπιθυμῶ, σεβαστέ μοι ἀρχιμκνδρίτα, ἐνὰ εὐχεστούμενος ἔλθῃτε παρ' ἐμοὶ καὶ ἀκούσῃτε τὴν ἐμὴν διέλεξιν «Περὶ τῶν συγχρόνων συνθηκῶν τῆς τοπικῆς Συνόδου τῆς ρωσικῆς Ἐκκλησίας». Ὡς ἀντιπρόσωπος παρ' ἡμῖν, ἐν Ρωσσίᾳ, τῆς Μητροῦς ἡμῶν Ἐκκλησίας, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, καὶ ὡς καλῶς γνωρίζοντες τὴν τάξιν, τὰς συνηθείας τῆς Ἀνατολῆς καὶ τὰς ἡμετέρας, ὑμεῖς θὰ εἴπητε ἰδιαιτέρως εὐάρεστος ἡμῖν φίλος κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην». Μεταξὺ τῆς ἀκροαμένης ὁμηγύρεως, πολυχρίθμου οὔσης, παρεκάθητο ὁ θεοφιλ. βικάριος τοῦ μητροπολίτου Μόσχας, ἐπίσκοπος Σεργουχόφσκις κ. Νίκων, ὁ διευθυντὴς τοῦ σεμιναρίου καὶ ἄλλοι. Ὁ ἀγορητὴς, συνεπῆς πρὸς τὰς ἀρχὰς αὐτοῦ, τρία τινὰ κυρίως ἐξήτασε, τὸν χρόνον, τὸν τόπον τῆς συγκλήσεως τῆς Συνόδου, καὶ τὸ σύνολον τῶν ἀποτελεσόντων αὐτήν. Καὶ χρόνον μὲν ὀρίζει, παρὰ τὰ διαδιδόμενα, τὸ διάστημα τὸ πρὸ τῆς συγκλήσεως τῆς βουλῆς, ἥτοι πρὸ τοῦ μαΐου καὶ μετὰ τὸ πάσχα· τόπον τὴν Μόσχαν, ὡς ἔχουσιν ἐξ ἱστορίας καὶ παρὰδόσεως ἰδιαιτέρως πρὸς τοῦτο δικαίωμα· ὡς μέλη δὲ τῆς Συνόδου δικαιοῦμενα νὰ παρκαθίσωσιν ἐν αὐτῇ θεωρεῖ μόνους τοὺς ἀρχιερεῖς, ἐν ἐνεργείᾳ τε καὶ μὴ, τῆς ρωσικῆς Ἐκκλησίας, οὐχὶ ὁμως καὶ τὸν κατώτερον, τὸν λευκὸν λεγόμενον, κλήρον, ἥτοι τὸν ἑγγαμνον.

Ὁ κ. Τυχομύρωβ ἐπείγοντα θεωρεῖ τὸν χρόνον τῆς συγκλήσεως τῆς Συνόδου, ἐνεκα σπουδαϊότητος κατ' αὐτὸν λόγου, ὅτι τὸν μαΐον, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, συνέρχεται ἡ συγκροτούμενη πρώτη ρωσικὴ βουλὴ, ἥτις, ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὡς μέλλουσα νὰ περιλάβῃ καὶ στοιχεῖα ἡκίστα συμπαθοῦντα τῇ Ἐκκλησίᾳ πιθανὸν νὰ φανῇ οὐχὶ πολὺ εὐνοϊκὴ εἰς τὴν τῆς Συνόδου σύγκλησιν, ἥτις δέον ἵνα γένηται πρὶν τῆς «δούμας». Τὸ σύνολον τὸ τὴν Σύνοδον ἀποτελέσον («σοστάβ») δέον νὰ συγκροτηθῇ ἐξ ἀρχιερέων, διότι οὗτοι αὐτοδικαίως, ὡς ἐκ τοῦ ἀξιώματος αὐτῶν, εἰσὶν ὑπέρτεροι πάσης ἐκλογικῆς διαπάλης, ἐνῶ ἡ ἀποστολὴ ἀντιπροσώπων ἐκ μέρους τοῦ κατωτέρου κλήρου θέλει προκαλέσει παρὰ τοῖς χριστιανοῖς σάλον ἐκλογικόν. Ὑποστηρίζει δ' ὁ ἀγορητὴς ὅτι ἡ τοιαύτη Σύνοδος οὔτε πρώτη πρέπει νὰ ᾖ, οὔτε τελευταία, ἄλλως δηλαδὴ λέξεσι πρέπει νὰ συνέλθωσιν ἐν τῷ μέλλοντι καὶ ἕτεροι τοιαῦται.

Ἡ διέλεξις αὕτη προὐκάλεσεν, ὡς εἰκὸς, διαφόρους κρίσεις παρὰ τῷ ἀκροατηρίῳ, νεκρὸς δ' ἐπιστήμων, ἀντιφρονῶν, ἐννοεῖται, παρέστησε τὴν ἐν τῇ Συνόδῳ συμμετοχὴν μόνων τῶν ἀρχιερέων ὡς ἀντικανονικὴν καὶ ἐναντίαν τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἱστορίᾳ, καθ' ἣν ἐν ταῖς Συνόδοις παρεκάθητο καὶ ἐπίσκοποι καὶ πρεσβύτεροι καὶ διάκονοι καὶ ἀπλοὶ μοναχοὶ μάλιστα. Ὑπὸ τινας ἐτέρου διετυπώθη ἡ γνώμη ὅτι πρέπει νὰ προσκληθῶσιν εἰς τὴν τοπικὴν ταύτην Σύνοδον καὶ αἱ λοιπαὶ αὐτοκράτεις Ἐκκλησίαι.

Ὑπὸ ἐτέρου πάλιν προεβλήθη ἡ γνώμη ὅτι οὐδεμία διάταξις τοπικῆς Συνόδου δύναται νὰ ἔχῃ νόμου κύρους ἂν μὴ ἐπικυρωθῇ ὑπὸ τῆς «δούμας».

Ἄλλ' ὡς λόγος τοῦ ἀποκλεισμοῦ τοῦ κατωτέρου κλήρου ἐκ τῶν τῆς τοπικῆς Συνόδου συνεδριάσεων προβάλλεται καὶ ἕτερος οὐχ ἡκίστα σπουδαῖος ὁ ἐξῆς. Ἐν Πετροπόλει καὶ Μόσχᾳ καὶ εἰς πολλὰς ἄλλας πόλεις οἱ ἱερεῖς συνελθόντες συνεσκέψαντο καὶ διετύπωσαν σειράν ὅλην ἀπαιτήσεων καὶ ζητημάτων, ἃς σκοποῦσι νὰ ὑποβάλωσιν ἐνώπιον τῆς τοπικῆς Συνόδου πρὸς συζήτησιν καὶ ἐκκλησιαστικὴν δικανόνησιν· μετὰ δ' ἄλλων ζητημάτων ἀναφερομένων εἰς τὰς ὑλικὰς καὶ πνευματικὰς ἀνάγκας προϋτάθησαν καὶ τὰ ἐξῆς, ἃ τινὰ ἀδύνατον νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν, πολλῶν δὲ μάλλον νὰ συζητήσῃ, τοπικὴ Σύνοδος οἰκδῆποτε 1) οἱ ἀρχιερεῖς τῆς ρωσικῆς Ἐκκλησίας ἐν τῷ μέλλοντι νὰ λαμβάνωνται ἐκ τοῦ λευκοῦ κλήρου, νὰ ὦσι δηλονοῦν ἑγγαμνοί· 2) οἱ χηρεύοντες ἐκ τῶν ἑγγαμνῶν κληρικῶν, πρεσβύτεροι ἢ διάκονοι, νὰ ἔχωσιν ἐκκλησιαστικῶς τὸ δικαίωμα νὰ συνάπτωσι δεύτερον γάμον· 3) νὰ ἐπιτρα-

πῇ εἰς τὸν λευκὸν κλήρον ν' ἀλλάξῃ τὸ ἐκτὸς τοῦ ναοῦ κληρικὸν ἔνδυμα, ἐνδυόμενος ὡς οἱ λαϊκοὶ καὶ φέρων μόνον ἐξωτερικὸν τι γνῶρισμα δικηρικὸν τῆς ἱερτικῆς αὐτοῦ ἀποστολῆς· 4) νὰ περικοπῶσι καὶ συντομευθῶσιν ἐν δυνατῷ μέτρῳ, χάριν τοῦ λαοῦ, αἱ ἐκκλησιαστικαὶ ἀκολουθίαι καὶ προσευχαί. Ἐν τῇ περιπτῶσει λοιπὸν γένηται δεκτὴ ἡ ἐν τῇ Συνόδῳ συμμετοχὴ τοῦ λευκοῦ κλήρου, ἐπειδὴ οὗτος θέλει ἔχει βεβαίως τὴν ὑπεροχὴν τῶν ψήφων, πιθανόν αἱ ἀπαιτήσεις αὐταὶ καὶ προτάσεις αὐτοῦ νὰ ἐπιψηφισθῶσιν, ὅτε ἡ ρωσικὴ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία εὐρεθῇσεται ἀντικειμένη οὐ μόνον ταῖς ἐν Ἀνατολῇ ὀρθόδοξοις Ἐκκλησίαις, ἀλλὰ καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν πλειονότητα τοῦ ὀρθοδόξου ρωσικοῦ λαοῦ, ὅστις ἐν ταῖς τοιαύταις τυχὸν ἀποφάσεσι ἤθελεν ἶδει καينوτομίαν οὐχὶ ἐποικοδομητικὴν διὰ τὴν εὐσέβειαν τῶν πιστῶν. Ὁ ἀντιφρονὼν νομικὸς ἀντέταξεν ὅτι ἐν περιπτῶσει ἀποκλεισμοῦ τοῦ λευκοῦ κλήρου ἐκ τῆς Συνόδου, προβάλλει σοβαρὸς κίνδυνος ἡ μὴ δῆθεν ἀνγνωρίσις τῶν συνοδικῶν ἀποφάσεων ἐκ μέρους αὐτοῦ, ὅστις ἀκριβῶς ἀποτελεῖ τὴν δύναμιν τῆς ρωσικῆς Ἐκκλησίας, δι' ἣν ἴσως ἐπακολουθήσουσι δυσάρεστοι συνέπειαι.

Τοιαύτη σχεδὸν ἦν ἡ διάλεξις τοῦ κ. Τυχομύρωφ καὶ αἱ κατόπιν αὐτῆς κρίσεις καὶ συζητήσεις ὑπὸ τῶν παραστάντων ἀκροατῶν, ἀποφραγμένων ἐν τέλει γνώμην ὅτι Συνόδου τοπικῆς αἱ ἀποφάσεις οὔτε τῇ συζητήσῃ τῆς βουλῆς ὑπόκεινται, οὔτε τῇ ἐγκρίσει αὐτῆς, ἀλλὰ μόνου τοῦ αὐτοκράτορος, πρὸς ὃν, κατ' εὐχὴν ἐκφραστῆσαν, ὑποβλήθησεται καταλλήλως ἀναφορά, ἵνα διατάξῃ τὴν ταχυτέραν, ὡς οἶόν τε, τῆς τοπικῆς Συνόδου σύγκλησιν.

Ὡς σχετικὴν πρὸς τὴν λεγομένην ἐκκλησιαστικὴν ἐν Ρωσίᾳ κίνησιν ἀναγγέλλουσιν ἡμῖν καὶ τὴν ἐξῆς σπουδαιοτάτην εἰδήσιν. Μετ' ἐπιτάσεως διεδόθη κατ' αὐτάς ὅτι ὁ ἐν Γεωργίᾳ κληρὸς συνελθὼν ἐκῆρυξε τὸ αὐτοκέφαλον τῆς Γεωργιανικῆς Ἐκκλησίας ἀποδιώξας ἐκεῖθεν πάντας τοὺς ρώσους κληρικούς, οὐδὲ τοῦ ἐξάρχου Γεωργίᾳς ἐξαιρουμένου. Σημερινὸν (20) τηλεγράφημα ἐκ Πετροπόλεως λέγει τὰ σχετικὰ ταῦτα «Ἐν τῇ Συνόδῳ, συμμετεχόντων τῶν ἐπισκόπων Γεωργίᾳς καὶ τοῦ ἐξάρχου, ἤρξαντο συνεδριάσεις ἰδιαιτέραι ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ αὐτοκεφάλου τῆς Γεωργιανῆς Ἐκκλησίας». Ἡ εἰδήσις αὕτη ἐνισχύει, ἢ μᾶλλον ἐπικυροῖ τὴν διάδοσιν κατὰ τρόπον πείθοντα τὸν πολὺν κόσμον ὅτι τὸ αὐτοκέφαλον τῆς Γεωργιανῆς Ἐκκλησίας παρεχώρησεν ἡ ἐν Πετροπόλει διοικοῦσα ἀγιωτάτη Σύνοδος, κανονικῶς αὐτὴν χειρφετοῦσα.

Οἱ Γεωργιανοί, καθ' ἃ λέγεται, καταρτίζουσι Σύνο-

δον ἰδίαν διαρκῆ ὑπὸ πρόεδρον καὶ ἀρχηγόν, ὃν ὀνομάζουσι «καθολικόν» ἢ πατριάρχην».

Ἐπὶ τῆς ὑπὸ οὐδεὶς ἐκκλησιαστικῆς ἐν Ρωσσίᾳ μεταρρυθμίσεως ἀσχολούμενος καὶ μελετῶν ὁ θεοφίλ. ἐπίσκοπος Βολοίνης κ. Ἀντώνιος, ἄλλοτε ἰνσπéκτωρ τῆς ἐν Πετροπόλει Θεολογικῆς ἀκαδημίας, συνέγραψε τέσσαρας δικτριβάς, ἐκδοθείσας ἐν ἰδίῳ τεύχει· τούτων ἡ μὲν ἀντικείμενον ἔχει τὸν μέλλοντα σχηματισμὸν τῆς συγκληθησομένης Συνόδου, ἐξετάζουσα τὴν ἐν αὐτῇ συμμετοχὴν καὶ λαϊκῶν· ἡ δευτέρα τὴν μετρρῦθμισιν τῶν θεολογικῶν καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐν γένει σχολῶν ἐν Ρωσίᾳ· ἡ τρίτη περὶ τῆς εὐρυτέρως διαίρέσεως τῶν ἐπαρχιῶν, ἰδίᾳ δὲ τῆς αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μητροπόλεων· καὶ ἡ τετάρτη τὴν μελετωμένην ἀνασύστασιν τοῦ ρωσικοῦ Πατριαρχείου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ ΕΝ ΤΗ ΔΙΑΣΠΟΡΑ

Ἑλλήν. κοινότης Βοστώνης — Τὰ ἐξοδα τῆς οἰκοδομῆς ἰδίου ναοῦ τῆς ἐν Βοστώνῃ ἐλληνικῆς ὀρθοδόξου κοινότητος ὑπολογίσθησαν εἰς 90,000 φράγκων, ὃν τὴν εὐρεσιν ἐγγυᾶται ὁ ζήλος καὶ ἡ εὐσέβεια τῶν ἐκεῖ ὁμογενῶν, ἰδίᾳ δὲ τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος κ. Μ. Ἀναγνωστοπούλου. — Ἐν τῇ συνελεύσει τῆς κοινότητος, τῇ 15 ἰανουαρίου, κατεδείχθη ἡ φιλογένεια τῶν ἐν Βοστώνῃ ὁμογενῶν, ἀδελφικῶς ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ καλοῦ συνεργαζομένων. Διὰ τῆς δωρεᾶς δὲ 10,000 φράγκων ὑπὸ τοῦ σεβαστοῦ γέροντος κ. Ι. Ροδοκανάκη, 5,000 διὰ τοῦ κ. Γούνρη, 2,500 τοῦ γενικοῦ προξένου τῆς Ἑλλάδος, ὑπισχνουμένου καὶ ἕτερον ποσὸν καὶ 2,500 τοῦ κ. Ἀναγνωστοπούλου ἐξησφαλίσθη ἡ ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἀπριλίου ἑναεξίς τῆς οἰκοδομῆς τοῦ τε ναοῦ καὶ τῆς σχολῆς τῆς φιλοτίμου ἐν Βοστώνῃ κοινότητος.

Ἑλλήν. κοινότης Μίλγουόκης — Οἱ παροικοῦντες ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ὀρθόδοξοι ὁμογενεῖς, ἐν μέσῳ πολλοῦ πλήθους ἀποίκων ἐκ Γερμανίας, πρό τινας σχηματίσαντες κοινότητα, ἀνέθηκαν τὴν διοίκησιν τῶν κατ' αὐτὴν, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Ἀμερικῆς γίνεται, εἰς συμβούλιον, ἀποτελεσθὲν ἐκ τῶν ἐγκριτοτέρων ἐν τῇ κοινότητι προσώπων. Τὸ συμβούλιον ἐργάζεται πρὸς οἰκοδομὴν ἰδιοκτητοῦ ἐλληνικοῦ σχολείου καὶ ναοῦ.

Ἑλλήν. κοινότης ἐν Μιννεαπόλει — Κατ' ἐπιστολὰς ἐκ Μιννεαπόλεως πρὸς τὴν ἀθηναϊκὴν «Ἀκρόπολιν», ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, κατοίκους ἀριθμοῦσιν 300000 περίπου, ζῶσιν, ὡς καὶ ἐν Ἀγίῳ Παύλῳ, περὶ

τοὺς 250 ὁμογενεῖς, οἵτινες οἰκοδομοῦσιν ἤδη ναόν, ὑπὲρ οὗ διακνηθήσονται περὶ τὰς ἐξήκοντα χιλιάδας φράγκων. Ἐν ταῖς ὑπὲρ οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ τούτου γενομέναις συνδρομαῖς διακρίνονται οἱ ἀξιότιμοι κκ. Π. Μπούτσκλης συνεισενεγκὼν 5000 φράγκων καὶ οἱ ἀνὰ 2500 φράγκα προσενεγκόντες ὑπὲρ τοῦ τόσον ἱεροῦ σκοποῦ Ι. Λάγκης, Κ. Σαντρέζος καὶ Π. Μαρούσης.

ΑΝΩΦΕΛΕΙΣ ΑΓΩΝΕΣ

Τὰ κατωτέρω δημοσιευόμενα δύο ἐπίσημα γράμματα καθιστῶσι πᾶσι γνωστὴν τὴν θρασυτητα τῶν ὑπὸ τοῦ χρυσοῦ τῆς ρουμανικῆς προπαγάνδας διαφθειρομένων, δημιουργούντων καθεστῶς δῆθεν, ἐπὶ ἱεροσύλου πράξεως ἐρειδόμενον, καὶ ζητούντων νὰ στηριχθῶσιν ἐπὶ διαστρεβλώσεως τῆς ἀληθείας. Ἐνῶ πάντες οἱ ἐν Βερροῖᾳ ὀρθόδοξοι ἀγνοοῦσι τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἀνῆκεν εἰς ρουμανίζοντας ὁ ἀρπαγεὶς ἐλληνικὸς ὀρθόδοξος ναὸς, χιλιάδες εὐπολήπτων καὶ ἐπιλέκτων μουσουλμάνων μαρτυροῦσιν ὅτι αὐτοὶ τε καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν, ἐπὶ ἓνα ὅλον αἶωνα οὐδέποτε ἤκουσαν ὅτι ἐν τῇ Ἐξω-Παναγίᾳ ἢ ἐν ἐτέρῳ ἐν Βερροῖᾳ ναῷ ἐψάλλοντό ποτε ρουμανιστὶ ἱεραὶ ἀκολουθίαι. Ἡ μήτηρ Ἐκκλησία, ἡ περιέπουσα τὸ καθεστῶς τὸ ἀληθές, τὸ στηριζόμενον ἐπὶ τῆς ἀληθείας, τὸ μαρτυρούμενον ὑπὸ τῆς ἱστορίας, τοῦτο μὲν κατέστησε γνωστὸν τῇ σεβαστῇ κυβερνήσει, ἀφ' ἧς ἀναμένει δικαιοσύνην μετὰ πεποιθήσεως, συμβουλεύει δὲ τοῖς πιστοῖς αὐτῆς τέκνοις ἐμμονὴν ἀκράδαντον «ἐν οἷς ἔμαθον καὶ ἐπιστάθησαν, εἰδότες παρὰ τίνος ἔμαθον» καὶ ἐλπίζει ὅτι ἀνωφελεῖς ἀποδειχθήσονται αἱ ἐνέργειαι καὶ οἱ ἀγῶνες τῶν βεβήλων, τῶν ζητούντων ἐν τῇ ἀρπαγῇ ξένης ἱερᾶς περιουσίας τὴν συγκρότησιν ἠθικῶν κεφαλαίων πρὸς οἰκοδομὴν ρουμανικῆς κοινότητος.

Ἀτυχῶς, οἱ δελεαζόμενοι ὑπὸ τῆς προπαγάνδας ὑποκινουσι ταραχὰς, πράγματα παρέχοντες τῇ σεβαστῇ κυβερνήσει, τολμῶντες τὰ πάντα, μέχρι κακουργήματος, ἐνσπεύροντες φόβον παρ' ἀνθρώποις φιλησυχούς. Ἐν τε Βερροῖᾳ καὶ τοῖς πέριξ καὶ ἐν Κοζάνῃ διαδίδουσιν ὅτι προσεχῶς ἐκ Ρουμανίας ἔρχονται πρὸς ἐπικουρίαν αὐτῶν 800 ὅμοιοι αὐτοῖς, ἐνῶ ἐν τῷ χωρίῳ Βεντζιῶν (ὀρίῳ Γρεβενῶν καὶ Κοζάνης) καὶ ἐν τῷ ὑπὸ χριστιανῶν καὶ μωαμεθανῶν οἰκουμένῳ χωρίῳ Τόρστα

περιφέρονται συμμαχίαι ληστῶν ρουμανοβουλγάρων, κατελθοῦσαι μάλιστα πρὸς ἐπίδειξιν, οὐ πρὸ πολλοῦ, εἰς τὸ ἄκρον τῆς Κάλλιανης, χωρίου κατοικουμένου ὑπὸ 636 ἐλλήνων μόνον, παρ' ὃ κεῖται ἑπαυλὶς τοῦ ἐξ Ἡλείρου ἐξοχωτ. Νακῆ πασᾶ. Οἱ ρουμανίζοντες οὗτοι λησταὶ φέρουσι πότε μὲν ποιμενικὰς ἐνδυμασίας, πότε εὐρωπαϊκὰς καὶ βουλγαρικὰς καὶ ἐνίοτε στρατιωτικὰς στολὰς· δύο τούτων ἐτόλμησαν νὰ εἰσδύσωσιν ἐν τῇ μητροπόλει Σερβίων καὶ Κοζάνης ζητοῦντες τὸν μητροπολίτην, ἀλλ' ἐφυγαδευθῆσαν· καὶ λέγεται μὲν ὅτι ἦσαν ὀπλισμένοι, ἀλλὰ τὸ τοιοῦτο φαίνεται ἀδύνατον, γνωστοῦ ὄντος ὅτι ἡ σεβ. κυβέρνησις ἀπηγόρευσε τὸ ὀπλοφορεῖν.

Ὁ ἀγὼν τῶν θελόντων νὰ δημιουργήσωσιν ἐθνότητα νέαν ἐν Ἡλείρῳ καὶ Μακεδονίᾳ διὰ χρυσοῦ καὶ διὰ ἐκφοδίσσεως ἔστιν ἀνωφελής. Ἡ ἀρπαγὴ ναῶν καὶ σχολείων, ἡ μισθοδότησις διδασκάλων καὶ μαθητῶν καὶ ἐφόρων πρὸς ἀπόδειξιν ὑπάρξεως σχολείων ρουμανικῶν, καὶ ἡ ἀσέβεια καθηρημένων ἱερέων, ἐμπαιζόντων τὸν ἀνεχόμενον αὐτοῦς Θεὸν, ἀποπτυσάντων πᾶσαν ἀνθρώπων αἰδῶ καὶ τὸν τοῦ Θεοῦ φόβον, εἰσὶν ἀνίσχυροι καὶ σαθραὶ βάσεις, ἐφ' ὧν δυνατὸν νὰ δημιουργηθῶσιν ὄρδαὶ κακούργων, ἀλλ' οὐδέποτε κοινότητες ἀμμοθέμεθλοι καὶ ἐθνικότητες καταρρέουσαι ἐνώπιον τοῦ φωτὸς τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς ἱστορίας.

Τὰ πρὸς τὸν μητροπολίτην καὶ τοὺς προκρίτους Βερροῖας πατριαρχικὰ γράμματα, ὧν ἐν ἀρχῇ τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἐμνήσθημεν, εἰσὶ ταῦτα:

Τῷ μητροπολίτῃ Βερροῖας καὶ Ναούσης

Ἱερώτατε μητροπολίτα κλπ.

Μετὰ θλίψεως βαθείας λαθόντες καὶ συνοδικῶς διεξελθόντες τὰ γράμματα καὶ τηλεγραφήματα τῆς αὐτῆς Ἱερότητος καὶ τῶν ἐπὶ τούτῳ ἐντίμων ἀντιπροσώπων τῆς κοινότητος Βερροῖας περὶ τοῦ θρασέος τολμήματος τῶν ρουμανιζόντων τοῦ ἀρπάσκει καὶ σφετερισθῆναι τὸν ἐν τῇ εἰρημένῃ πόλει ὀρθόδοξον ναὸν τῆς Ἐξω Παναγίας, γνωρίζομεν αὐτῇ διὰ τῆς παρούσης εἰς ἀπάντησιν, ὅτι ἐπὶ τῇ βῆται τῶν ὑποβληθεισῶν ἡμῖν πληροφοριῶν ἐποιησάμεθα ἤδη καὶ οὐ διαλείπομεν ποιοῦμενοι τὰ προσήκοντα ἀρμοδίως διαβήματα πρὸς περιφρούρησιν τῶν ἀπειλουμένων δικαίων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν πιστῶν καὶ ἀφωσιωμένων τέκνων αὐτῆς. Οὐχ ἥττον συνιστῶμεν καὶ ἀξιούμεν ὅπως,

λαμβανομένης ὑπ' ὅψιν τῆς μεγάλης πρὸς κρίσιν ἐκ-
 βασιν σημασίας καὶ σπουδαιότητος τῆς εὐκλείου καὶ
 ἔμφορος ἐπὶ τόπου ἐνεργείας, μὴ παύσωσι γινόμενα
 καὶ ἐκείθεν δραστηρίως τὰ προσήκοντα, ἐν πάσῃ νο-
 μιμότητι καὶ προσοχῇ, περὶ οὗ γράφομεν καὶ ἐν τῇ
 ἐγκλείστῳ ὧδε κοινῇ ἡμῶν πρὸς τοὺς ἐντίμους δη-
 μογέροντας, ἐφοροεπιτρόπους, προκρίτους καὶ λοιποὺς
 εὐλογημένους χριστιανούς τῆς εἰρημένης κοινότητος
 ἐπιστολῇ. Γνωρίζοντες δ' αὐτῇ ὅτι ὅσον ἀφορᾷ εἰς
 τοὺς δύο ἀνιέρους καὶ ἐπιόρκους ἱερεῖς, τοὺς ἀσεβῶς
 ἐπανελθόντας ἐπὶ τὴν ἰδίαν πλάνην, ἀπεφασίσθη ἐν-
 δίκως ὁ τέλειος αὐτῶν ἀφορισμός, οὗ καὶ ἀποστέλλο-
 μεν ἐγκλείστως ὧδε τὴν σχετικὴν πρᾶξιν πρὸς ἀνά-
 γνωσιν ἐπ' ἐκκλησίαις. ὅσον ἀφορᾷ εἰς τοὺς τέσσαρας
 ἄλλους ἀποσκιρτήσαντας ὡσαύτως ἱερεῖς, ἐντελλό-
 μεθα τῇ αὐτῇ ἱερότητι ἵνα ποιήσῃται αὐτοῖς ἐξ
 ὀνόματος τῆς Ἐκκλησίας καὶ κατὰ συνοδικὴν ἀπόφα-
 σιν τὰς νενομισμένας νοθεσίας καὶ προτροπὰς, ὅπως
 ἐπανελθῶσιν εἰς τὴν κανονικὴν ὁδὸν, προσκαλοῦσα αὐ-
 τοὺς, εἰ δεήσει, διὰ τριῶν γραπτῶν κλήσεων κατὰ δια-
 λείμματα ἀποσπελλομένων, μετὰ τῆς ἐπιδηλώσεως αὐ-
 τοῖς ὅτι ἐὰν καὶ εἰς τὴν φωνὴν ταύτην τῆς Μητρὸς
 Ἐκκλησίας παρκαλοῦσιν καθαιρεθῇσονται. Ἐν τέλει
 ἀξιούντες ἵνα τηρῇ ἡμεῖς ἐνήμερους τῶν καθ' ἕκαστα,
 αἰτούμεθα κτλ. Ἰκνουαρίου κδ', αἵψ'.

Τοῖς δημογέρονσι κλπ. Βεργίου

Ἐντιμότατοι δημογέροντες κλπ.
 Τὰ ὑπὸ μισθάρων ὀργάνων ξενικῆς προπαγάνδας
 ἀποτολμηθέντα ἐν γὰρ ἐν τῇ ὑμετέρᾳ πόλει πρὸς
 δημιουργίαν τεχνητῆς παρσυναγωγῆς διὰ τοῦ σφετε-
 ρισμοῦ ἀδιαφιλονεικῆτου ἱεροῦ κτήματος τῆς κοινότη-
 τος ὑμῶν καὶ τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας, ἀπὸ αἰῶνων ὑπὸ
 τῶν πατέρων ὑμῶν ἀνεγερθέντος καὶ παρὰδεδομένου,
 δικαίως τὴν θλίψιν καὶ ἀγανάκτησιν ἐξεγείραντα συμ-
 πάσης τῆς εὐσεβοῦς καὶ φιλοτίμου κοινότητος ὑμῶν,
 βαθύτατα καὶ τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν ἐθλίψαν καὶ
 ἐτάραξαν, οὐκ ἀδικόφως ὡς εἰκὸς δυναμένην θεᾶσθαι
 τὰς τοιαύτας ἐξωθεν καταχθείσας ἐπιβουλὰς κατὰ
 τῶν πιστῶν αὐτῆς τέκνων καὶ τῶν ἀπαρχαγράπτων
 δικαίων αὐτῆς τε καὶ αὐτῶν. Καὶ ἡ μὲν Μητέρα Ἐκ-
 κλησία, τὰ ἑαυτῆς καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς δίκαια κα-
 θήκοντως καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ περιφρουροῦσα,
 οὐ διέλιπεν ἅμα τῷ ἀκούσματι τὰ προσήκοντα ποιη-
 σαμένη ἀρμοδίως διαβήματα, οὐδεμίαν δὲ ἀμφιβολίαν
 ὅτι ἡ σεβαστὴ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις ἐν τῇ φιλο-
 δικίᾳ καὶ τῇ ἀπροσωπολήπτῳ πατρικῇ μερίμνῃ αὐτῆς

ὑπὲρ τῶν πιστῶν καὶ νομοταγῶν αὐτῆς ὑπηκόων τα-
 χέως ἀποδώσει κατὰ τὸν νόμον οἷς ἀνήκει τὸ δίκαιον,
 οὐδ' ἐπιτρέψει ὅπως οἱ διὰ τοῦ δικαίου καὶ τοῦ νόμου
 μηδὲν δυνάμενοι διεκδικῆσαι καὶ κατορθῶσαι τὰς ἀ-
 στηρίκτους αὐτῶν ἀξιώσεις καὶ πόθους ὑποβαστάζωσι
 διὰ τοιούτων ἐκθέσεων πραξικοπημάτων, ἐφ' οἷς δι-
 καίως ἀγχανκεῖ ἡ μεγάλη πλῆθὺς τῶν ὀρθοδόξων πο-
 λιτῶν. Εὐαρέσκουσιν δ' οὐχ ἥττον καὶ εὐχαρίστησιν
 πατρικὴν σχόντες, ὅτι κατὰ τὴν ἀδόκητον ταύτην δο-
 κιμασίαν σύσσωμος ἡ εὐσεβὴς καὶ φιλότιμος κοινότης
 ὑμῶν ἐξηγέρθη καὶ τὰ δίκαια αὐτῆς δραστηρίως ἐν
 πάσῃ νομοταγίᾳ διεξεδίκησεν, οὐδὲν ἄμφιβόλλομεν
 ὅτι ἡ αὐτὴ ἔμφορος, ἀγρυπνος καὶ δραστηρία ἐν πάσῃ
 νομιμοφροσύνῃ πολιτεία καὶ ἐνέργεια διακρινεῖ καὶ ἐν
 τῷ μέλλοντι τὴν φιλότιμον κοινότητα ὑμῶν, πρὸς μα-
 ταίωσιν καὶ ἀπόκρουσιν τῶν παντοίων καταχθονίων
 ἐνεργειῶν τῶν ἐξωθεν προπαγανδιστῶν, τῶν λυσσαλέως
 προσπαθούντων ἵνα διχασπᾷσιν τὴν ἄρρηκτον ἐνότητα
 τέκνων τῆς Ἐκκλησίας ἀφωσιωμένων καὶ πιστῶν.
 Ἐπικαλούμενοι δ' ἐφ' ὑμᾶς τὴν ἄνωθεν κραταίωσιν
 καὶ παραμυθίαν ἐν πάσαις ταῖς δοκιμασίαις ὑμῶν, ἐπι-
 δαφιλούμεν ὑμῖν τε καὶ τοῖς εὐσεβέσιν ὑμῶν οἴκοις τὰς
 εὐχὰς καὶ εὐλογίας τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας, αἰτούμε-
 νοι ὑμῖν πᾶν ἀγαθὸν καὶ πᾶσαν προκοπὴν παρὰ Θεοῦ
 οὗ ἡ χάρις κτλ. Ἰκνουαρίου κδ', αἵψ'.

Πρὸς τὴν «Πρόδοον» ἀποτεινόμεν μίαν παρ-
 τήρσιν, ἣν εὐχόμεθα νὰ λάβῃ ὑπ' ὅψιν. Ἀναλαβοῦσα
 τὸν ἀγῶνα τῆς ἐπανορθώσεως τῶν κακῶς παρ' ἡμῖν
 κειμένων καὶ πείσασα ἑαυτὴν ὅτι οὐδὲν κείτῃ καλῶς,
 ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μὲν γίνεται θῆμα καινοσπουδῶν
 ἐπιπολαιότητος, πάντοτε δὲ γράφει περὶ κοινῶν ὑπο-
 θέσεων τόσο ἀορίστως, ὥστε νὰ φαίνεται ὅτι ἀγνοεῖ
 τί ζητεῖ. Οὕτω τὰ γραφέντα χθὲς περὶ τῆς ἐν τοῖς
 Πατριαρχείοις Μοναστηριακῆς Ἐπιτροπῆς ζητοῦσι τοι-
 αύτην τινὰ «κάλλιον καταρτιζομένην, ἀρτιώτερον συγ-
 κροτούμενην καὶ συστηματικώτερον ἐργαζομένην» ἀλλὰ
 τὴν τοῦ ζητήματος σπουδαιότητα ἀδύνατον νομίζει
 νὰ ὑποδείξῃ λεπτομερῶς ἐπὶ τοῦ παρόντος. — Τὸ γρά-
 φειν ἀορίστως ἔχει σκοπὸν οὐχὶ νὰ διορθώσῃ. Συχνὴ
 δὲ μορφή τῶν καθ' ἡμᾶς καὶ συχνὴ κατὰ πάντων ἐπί-
 θεσις, ἀνευ λεπτομεροῦς τῶν γραφομένων ἀναπτύξεως,
 δεικνύει ὅτι ὁ ἐκδότης τοιαύτης ἐφημερίδος θέ-
 λει νὰ μὴ ἀφίση τίποτε τῶν παρ' ἡμῖν ἀπόμπευτον.
 — Προκειμένου περὶ Μοναστηριακῆς Ἐπιτροπῆς παρα-
 πέμπομεν εἰς τὴν ἐν ἀριθμῷ 2 τοῦ παρόντος ἔτους τῆς
 «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καταστατικὴν παρα-

πέμπομεν εἰς αὐτὸ τὸ γραφεῖον τῆς Ἐπιτροπῆς, ἵνα μάθῃ ὅτι ἀπὸ ἐνὸς ἔτους ἐργασία ἐπιτελεῖται περισσοτέρᾳ ἢ κατὰ τὸ προπαρελθὸν 1904, προκρίνεται μὲν εἰς ὅσα κατὰ καιροὺς ἔγραφεν αὐτὸς οὗτος ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς αὐτοῦ χρονικοῖς, καὶ ἀγγέλλομεν ὅτι καὶ κανονισμὸς τῆς Ἐπιτροπῆς συνετάχθη ὑπὸ τοῦ τὸ καθήκον ἐπιδιώκοντος σεβασμ. αὐτῆς προέδρου, ὃς ἐδόθη τοῖς μέλεσιν αὐτῆς πρὸς μελέτην.

ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΒΑΡΝΗΣ

Κατὰ τηλεγραφικὴν εἰδήσιν ἐκ Βάρνης, μετέστη πρὸς Κύριον ὁ μητροπολίτης αὐτῆς Πολύκαρπος, ὑπερεβδόμηκοντούτης. Ἐκ Χώρου τῶν Γαροχώραν ὁρμώμενος, ὑπηρετήσας παρὰ τῷ ἀοιδίμῳ πατριάρχῃ Γερμανῷ, εἰσῆχθη κατὰ τὸ 1853 εἰς τὴν Θεολογικὴν ἐν Χάλκῃ Σχολὴν καὶ τῷ 1860, συμπληρώσας τὰς σπουδὰς αὐτοῦ, ἔλαβε τὸ δίπλωμα τοῦ διδασκάλου τῆς ὁρθοδόξου Θεολογίας. Ἐδίδασκε κατόπι καὶ ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ἐπὶ βραχὺν χρόνον ἐν Σταυροδρομίῳ, μεθ' ὃ ἀπεσύρθη ἡσυχάζων ἐν Χώρῃ. Ὑπηρετήσας εἴτα καὶ ἐν τῇ μητροπόλει Ἡεροκλείας, ἐπέστρεψεν εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ διετέλει ἐπὶ ἔτη προϊστάμενος τοῦ ἐν Γαλατῶν καὶ τοῦ ἀγίου Ἰωάννου καὶ καθηγητῆς τῶν ἱερῶν ἐν τῷ κοινοτικῷ παρεκκλησίῳ Σταυροδρομίου μέχρι φεβρουαρίου 1886, ὅτε ἡ θεία Πρόνοια ἐκάλεσεν αὐτὸν εἰς τὸ ποιμαίνειν τοὺς συμπολίτας αὐτοῦ, χειροτονηθέντα μητροπολίτην Γάνου καὶ Χώρου. Τῇ 1 αὐγούστου 1891 προήχθη εἰς τὸν μητροπολιτικὸν θρόνον Βάρνης καὶ Καβάρνης καὶ μέχρι σήμερον ἐκόσμει τοῦτον ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Γένους καὶ τῆς Ἐκκλησίας. Ἐχρημάτισε μέλος τῆς ἱερᾶς Συνόδου ἀπ' ἀπὸ 1900—1903. Πανταχοῦ δὲ διεκρίθη διὰ τὴν μεγίστην ἀγαθότητα αὐτοῦ, τὸ πρὸς πάντας εὐέντευκτον, τὴν ἀκραιφνῆ φιλογένειαν, τὴν θερμὴν πίστιν καὶ τὴν αὐστηρὰν χριστιανικὴν πολιτείαν, ὑπὸ πάντων ἀγαπώμενος καὶ τιμώμενος. Εἰς τῶν ἱδρυτῶν (1861) τοῦ παρ' ἡμῖν Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου, ἴσως ἦν ὁ μόνος ἐξ αὐτῶν ἐπιζῶν. Ὁ ἀείμνηστος **Πολύκαρπος ὁ Βάρνης** πᾶσιν ἡμῖν καταλείπει μνήμην ἀληθυσμόνητον ἀγαθοῦ φίλου, ἀγαθοῦ διδασκάλου, ἀγαθοῦ χριστιανοῦ, ἀγαθοῦ ἀρχιερέως.

Καθηγητῆς τῶν ἑλληνικῶν, φίλος τοῦ μακαρίτου Ἰορδάνου Καρολίδου, συνθεῖς ἀπένειλεν ἡμῖν τὸ ἐπόμενον ἐπίγραμμα.

Ἐπεύθυνος I. Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

Εἰς Ἰαράδανον τὸν Καρολίδην

Χαίροιτ' ἄν, Χαρίττεσσί τε καὶ Μούσῃσιν ἀπεχθεῖς,
Ἀφροδίτης τε λόγων οὐκ ἀποφερβόμενοι,
ἰδμοσύνην βασκαίνοντες πολυίδριν ἀκόσμως
καὶ πυκινῆς σοφίης ὑψηλὴν νόμιμα!
Οὐκέτι φεῦ! Καρολίδας αὐδὴ Ἰαράδανιο,
οὐ γραφίς ἀκαμάτη Πιερίδων ὁάρους
ἡμῖν σημαίνει, φωναῖσιν παντοδαπήσιν
Ἄλλ' εἰ κηρὶ δάμη, ἔν γ' Ἑλικῶνι Ζοός.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ Πνευματικὸν δικαστήριον

Διὰ ταῦτα

Ἰδὼν καὶ τὰ ἄρθρα 77 καὶ ἐπ' 207 τῶν Δικονομ. Ὁδηγίων Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου καὶ ἀποφασίζον παμψηφεῖ. Ἀέχεται τὴν ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 3595 καὶ ἀπὸ 14 ἰουνίου 1905 περὶ διαζεύξεως ἀγωγὴν τῆς Φωστῆρας Εὐθυμίου Ἀποστόλου κατὰ Εὐθυμίου Ἀποστόλου, ὡς νόμιμον καὶ ἀποδειγμένην.

Κηρύττει τὸν μεταξὺ τῶν διαδίκων τέως ὑφιστάμενον γάμον διαλελυμένον ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ ἐναγομένου.

Διατάσσει τὴν ἐν τρισὶν ἐπαλήθοις ἀριθμοῖς τῶν ἐνταῦθα ἐκδομένων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Πρόδου» δημοσιεύειν τοῦ διατακτικοῦ τῆς παρούσης ἀποφάσεως, καὶ

Ἐπιτίθει τῷ ἐναγομένῳ, ὡς ἡττηθέντι ἐν τῇ δίκῃ, τὰ δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τέλη τῆς παρούσης ἀποφάσεως καὶ τῶν σχετικῶν πρακτικῶν καὶ δικηγόρων ἀνιδόντα εἰς γρόσια τριακόσια ἐξήκοντα τρία (ἀρ. 363) προκαταβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος.

Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καὶ ἀπηγγέλη αὐθημερόν. 3

ὁ προεδρεύων

† Ὁ Μέγας πρωτοσύγκελλος Καλλίνικος

ὁ Α' γραμματεὺς

Ἀρμόδιος Δ. Χαμουδόπουλος

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ Πνευματικὸν δικαστήριον

Ὁ Ἰωάννης Μανιατάκης, χριστιανὸς ὁρθόδοξος, ὑπήκοος ἑλλήν, τέως μὲν κάτοικος Κωνσταντινουπόλεως, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος, καλεῖται ὅπως, τὴν πρώτην δικάσιμον πέμπτην καὶ ὥραν 2αν εὐρωπαϊστὶ μ. μ. μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μίας ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως, ἐμφανισθῇ εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἀντιπροσώπου νομίμως διωρισμένου, πρὸ τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις πνευματικοῦ δικαστηρίου ὡς ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς ἐκτετοῦ συζύγου Πολυζίνης Μανιατάκης, θυγατρὸς Κωνσταντίνου Παλαιοῦ, ὑπηκόου ἑλλήνος, κατοικοῦ Σταυροδρομίου, τὰ οἰκιακὰ ἐπαγγελλομένης ἔργα, ἐπὶ διαζεύξει. Ἄλλως ἢ κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴν περὶ διαζεύξεως θεωρηθῇ ἡ ἐρήμην αὐτοῦ.

Ἡ παρούσα κλῆσις δημοσιευθήσεται τρίς κατὰ συνέχειαν διὰ τῶν ἐνταῦθα ἐκδομένων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Ταχυδρόμου».

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 16 ἰανουαρίου 1906. 1

Ὁ προεδρεύων

† Ὁ πρ. Δρυϊνουπόλεως ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ὁ Α' γραμματεὺς

Ἀρμόδιος Δ. Χαμουδόπουλος

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Τ. 426816 1948